

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11Co/8/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7213217494
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Kočišová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7213217494.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci žalobcu: J. Y. G., s.r.o. so sídlom C. 5, H., IČO: XX XXX XXX, zast. Advokátskou kanceláriou Tomáš Kušnír s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843 proti žalovanému: Jozef T., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom B. XX, Y., tč. Q. 24, XXX XX Y., v konaní o zaplatenie 1.702,35 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice II zo dňa 5.11.2014, č.k. 18C/92/2014-97 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v napadnutej časti, t.j. vo výroku o náhrade trov konania.

Náhradu trov odvolacieho konania účastníkom n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 1.702,35 eur s úrokom z omeškania špecifikovaným v rozsudku, dlžnú sumu povolil žalovanému splácať v mesačných splátkach vo výške 35,- eur mesačne, vždy do 25.dňa v mesiaci, pod následkom straty výhody splátok. Splatnosť prvej splátky je 25.1.2015. Žalobu v prevyšujúcej časti zamietol a o trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Uviedol, že v konaní nebolo sporné, že na základe zmluvy o úvere bol žalovanému poskytnutý bezúčelový spotrebný úver vo výške 1.659,70 eur, ktorý sa zaviazal vrátiť v mesačných splátkach 43,65 eur pri úrokovej sadzbe 16,95 % ročne. Podľa výpisu z úverového účtu, žalovaný na splnenie dlhu poukázal sumu 393,47 eur, poslednú splátku vykonal 13.8.2009. Žalovaný nerozporoval, že veriteľovi neuhradil splátky za čas od 20.8.2010 do 20.10.2012, z ktorých záväzkov zodpovedá sume 1.702,35 eur.

Žalobca si z jednotlivých splátok uplatnil úroky z omeškania od ich splatnosti do 4.11.2012, ktorý označil za deň mimoriadnej splatnosti záväzku. Pokiaľ ide o splatnosť záväzku, na výzvu súdu právny predchodca žalobcu oznámil, že právo na úhradu celého dlhu v zmysle dohody účastníkov nastalo k 24.9.2012. K splatnosti celého dlhu došlo ku dňu 24.9.2012, v súlade s tým bolo upravené právo žalobcu na úroky z omeškania a boli mu priznané od splatnosti jednotlivých splátok vo výške 8,75 % ročne do 24.9.2012 a v prevyšujúcej časti príslušenstva bol nárok zamietnutý. Zohľadňujúc majetkové pomery žalovaného, umožnil mu súd uhradiť dlh v splátkach v súlade s ust. § 160 O.s.p..

Výrok o trovách konania vyplýva z ust. § 150 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Žalobcovi ako procesne úspešnému účastníkovi konania by patrila náhrada trov konania, ktoré vynaložil.

Podľa zistení súdu, žalovaný pracuje na základe dohody o vykonaní práce pre zamestnávateľa T..r.o. Y. a jeho príjem za rok 2014 nedosiahol 100,- eur mesačne. Podľa tlačiva pre dokladovanie pomerov účastníka, žalovaný má vyživovaciu povinnosť k trom maloletým deťom a jeho manželka je poberateľka

sociálnej dávky 200,- eur mesačne. Sociálnu situáciu na strane žalovaného súd považoval za dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré žalobcovi náhradu trov nepriznal.

Proti rozsudku v časti výroku o náhrade trov konania podal odvolanie žalobca, z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci.

Citoval ust. § 24, § 25 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p. a uviedol, že žalovaný si bol vedomý existencie svojej pohľadávky, na čo bol upozornený predžalobnou výzvou, napriek tomu dlžnú sumu neuhradil. Žalobca zastáva názor, že si svoj nárok uplatnil dôvodne a vo veci vykonal úkony nevyhnutne potrebné na dosiahnutie úspechu vo veci.

Má za to, že trovy právneho zastúpenia, ako boli vyčíslené, sú nepochybne účelne vynaložené a nevyhnutne potrebné na dosiahnutie úspechu vo veci. Ak by bol súd iného názoru, došlo by k porušeniu zásady rovného prístupu oboch účastníkov k spravodlivosti a ust. čl. 47 Ústavy SR.

Ďalej uvádza, že mu nebola priznaná ani suma súdneho poplatku. Pokiaľ súd chcel zohľadniť majetkovú a sociálnu situáciu žalovaného, zastáva názor, že táto skutočnosť nemá vplyv na náhradu trov konania, keďže náklady vynaložené žalobcom by nevznikli v prípade splnenia povinnosti žalovaným. Zhoršená finančná situácia žalovaného bola zohľadnená tým, že mu bolo umožnené splácať dlh v splátkach a rovnako tak môže byť zaviazaný na úhradu trov konania.

Navrhol rozsudok v napadnutej časti, vo výroku o náhrade trov konania zmeniť a žalobcovi priznať náhradu trov konania.

Odvolací súd prejednal odvolanie podľa § 212 ods. 1 O.s.p. a § 214 ods. 2 O.s.p. a po preskúmaní uznesenia v napadnutej časti, vo výroku o náhrade trov konania, toto ako vo výroku vecne správne podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

V prejednávanom prípade súd prvého stupňa pri rozhodovaní o náhrade trov konania použil ust. § 150 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemá súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať.

Použitie tohto ustanovenia prichádza do úvahy v prípade, keď sú splnené predpoklady na priznanie náhrady trov konania, ale súd dospeje k záveru, že sú tu dôvody zvláštneho zreteľa, pre ktoré náhradu trov konania celkom alebo sčasti neprizná. Musí ísť o výnimočný prípad a musí byť v rozhodnutí odôvodnený. Výnimočnosť prípadu môže spočívať v okolnostiach prejednáwanej veci, ale aj v okolnostiach na strane účastníkov konania.

Súd prvého stupňa v prejednávanom prípade považoval za okolnosti hodné osobitného zreteľa okolnosti na strane žalovaného a to jeho osobné, majetkové, zárobkové a rodinné pomery.

Použitím citovaného zákonného ustanovenia súdom prvého stupňa nedošlo k porušeniu ust. § 142 ods. 1 O.s.p. ani k porušeniu zásady rovného prístupu účastníkov k spravodlivosti a ust. čl. 47 Ústavy SR. Odvolací súd vzhľadom na uvedené skutočnosti napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa o náhrade trov konania potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p. a keďže žalobca nebol v odvolacom konaní úspešný a žalovanému trovy odvolacieho konania nevznikli, nebola ich náhrada účastníkom priznaná.

Toto rozhodnutie bolo prijaté rozhodnutím senátu Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.